

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu ved jo alle, som har beskæftiget sig med denne her sag, at det ikke handler om problemet med disse lejekontrakter. Jeg tror, problemet med lejekontrakter og bygninger nok skal blive løst, regeringskonference eller ej. Nej, det handler, som hr. Ove Fich var inde på, om, hvorvidt man skal give Unionen status som juridisk person på det udenrigspolitiske og på det retlige område, på søjle 2 og på søjle 3.

Og det, som jeg synes er væsentligt, er at tage stilling til, om man synes, det er en god idé, at Unionen får mulighed for at påtage sig og får ret til at indgå aftaler som en stat med andre stater i det internationale samfund. Det er jo det korte af det lange i problemet.

Og dér synes jeg da, at Socialdemokratiet skylder at sige, om de synes, det er en god idé, at EU skal udstyres med disse beføjelser på søjle 2 og på søjle 3, eller de ikke synes, det er en god idé. Det var dog rimeligt nok. Det er jo det, der er sagens kerne. Mere behøver hr. Ove Fich jo ikke at mystificere problemet.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre synes faktisk, det er en udmærket idé at gøre EU til en juridisk person. Det er vigtigt, at vi kan fremstå mere samlet og effektivt på den internationale scene netop i det store spørgsmål: er EU tilstrækkeligt i dag, hvis det, vi ønsker, er indflydelse i de internationale fora.

Anne Baastrup (SF):

Hovedproblemet med forslaget og hovedproblemet med begrebet juridisk person i EU-Traktaten eller traktatudkastet er jo, at vi ikke aner, hvad det er, det kommer til at handle om.

Hvis man ser det sidste udkast, som formandskabet netop har fremsendt i en dansk udgave til os, er der jo dels en opsplnitning, således at EU som juridisk person skal have mulighed for at købe fast ejendom og den slags ting og formentlig også en lille bil. Det kan vi ikke have de store problemer med.

Men det, vi har et problem med, er den efterfølgende del af forslaget i traktatudkastet. Det er afgrænsningen af, hvad det betyder, at Unionen har den ret og handleevne, der er nødvendig, for at den kan udføre sine opgaver og nå sine mål.

Vi kan jo også se i det formandskabspapir, vi fik i slutningen af februar – jeg tror, det var den 24. februar – at dér er man så begyndt at tænke

sig lidt mere om. For der er jo ingen tvivl om – altså sådan som jeg i hvert fald umiddelbart kan se det nu – at hvis det er sådan, at vi fastholder hele udenrigs- og sikkerhedspolitikken i søjle 2 og samtidig giver EU kompetence til at gå så langt, som man overhovedet kan, og giver EU selvstændig kompetence inden for det område, så får vi et problem.

Så får vi et problem. Jeg ved, at Udenrigsministeriet nu har lagt det op til debat i forhandlinger, om man ikke kan afgrænse det på en sådan måde, at EU får retten til at forhandle på Unionens vegne, uden at man derved forpligter medlemsstaterne. Dér tror jeg på en eller anden måde, at man kommer til at falde ned i et hul, for sådan som jeg har forstået hele konstruktionen, så består Unionen af en lang række medlemslande, og hvis det er sådan, at Unionen er forpligtet i internationale relationer, hvordan kan man så undgå at forpligte medlemslandene?

Jeg har i hvert fald meget vanskeligt ved at se, hvordan man skal løse det her problem, hvis vi samtidig skal fastholde de opgaver, der ligger i søjle 2, som mellemstatslige.

Uanset hvordan det ender og med alle de forbehold, der i øvrigt ligger i den lidt firkantede formulering, som Enhedslisten har lavet – og idet jeg også kunne forstå på hr. Keld Albrechtsen, at hr. Keld Albrechtsen ikke har noget imod, at man køber fast ejendom og biler og den slags – så tror jeg, at selve debatten og selve forhandlingen om begrebet en juridisk person simpelt hen kan hive gultvæppet fuldstændig væk under alle de forskellige andre forhandlingsstrategier, som den danske regering har lagt op til i et forsøg på at fastholde det nationale kompromis.

Så regeringen har et problem, hvis den ikke kommer hjem med den rigtige vare i fortolkningen af, hvor grænserne går for den juridiske person.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke Enhedslisten for at have fået dette på dagsordenen, fordi – havde jeg nær sagt – netop udenrigsministerens besvarelse til beslutningsforslaget viser, hvor stort et behov der er for, at regeringen får at vide, hvad i hvert fald en del af Folketingets partier mener om denne sag.

Der er nogle partier, som mener, at det spørgsmål kan de lade være med at sige en lyd om, indtil resultatet foreligger – og, hr. uden-